

er der intet for os at gøre, vi komme til at opgive det og stole paa, at andre Magter i sidste Øjeblik ville hævde Danmarks selvstændige Stilling. Vi ere nu en Gang en saa lille Magt, at vi ikke kunne tænke paa at optage en Kamp med nogen Stormagt, og vi maa derfor indskrænke os til at ruste efter almindelige Regler og gøre det paa en saadan Maade, at Alverden kan forstaa, at vi ønske at bevare vor Selvstændighed og ikke ønske at tage Parti hverken til den ene eller den anden Side. Vi ønske ikke, som det i Forgaars blev sagt, at hælde til denne eller hin Magt. Men der blev sagt: Vi skulle være saaledes forberedte, at vi kunne væрге os mod en Overrumpling, og det skal derfor ordnes saaledes, at vi kunne faa kaldt vore Tropper sammen, saa ikke Fjenden kan være i København, før vi faa mobiliseret ude omkring paa Sjælland. Den Tanke har jeg aldrig kunnet forstaa. Det skulde næsten se ud til, at vi kunde vente, at en Fjende kunde komme, hvad Dag det skulde være og gøre Landgang paa Sjælland. Men jeg tænker, at der ikke er nogen, som tror, at der f. Eks. i Morgen kunde komme en Fjende og gøre Landgang. Hvis f. Eks. den højtærede Udenrigsminister stod op her og sagde: Jeg garanterer ikke for, at ikke en engelsk eller en tysk Flaade kommer med en Hær og gør Landgang paa Sjælland i Morgen, vilde man le ad ham, baade i Udlandet og herhjemme, thi der er ingen Varsler, som gaa i den Retning. Krigsvarsler kunne nok komme noget pludselig, men de ere aldrig nogen Sinde komne saa pludselig, at umiddelbart ud fra Freden den ene Dag slog Krigsbulderet ud over Landet den næste. Saa fremt der har været noget paa Færde, have vi altid været lydhøre nok herhjemme. Vi mindes, hvordan Hørring i sin Tid bar sig ad, fordi der stod nogle urolige Artikler i udenlandske Blade. Han gav en hel Del Penge ud for at faa Forsvaret i bedre Stand. Vi huske, hvordan Krigsministeren i det første Venstreministerium bar sig ad. Da der opstod Rygter om Uro, brugte han ikke alene Penge, men indkaldte ogsaa noget Mandskab. Han blev angrebet af en Del af Rigsdagsmændene, men der var ogsaa en Del, der

mente, at det, der var gjort, godt kunde forsvares, og jeg hører til dem, som tro, det var rigtigt. Jeg mener, at naar der er Varsler i krigersk Retning, er det Regeringens Pligt at lytte dertil, og jeg ser hellere, at vor Regering er lidt for lydhør end lidt for tungtør. Jeg ser hellere, at en Regering skulde komme til at kalde nogle Tusinde Mænd under Vaaben, end at den forsømte at gøre det, til det var for sent. Jeg tror heller ikke, der er noget at frygte i den Retning, thi der skal nok gaa Krigsvarsler forud, inden det rigtig bryder løs, og jeg er derfor aldeles sikker paa, at hvis det nogen Sinde skal bryde løs mellem et Par Stormagter i vor Nærhed, vil Hæren have god Tid til at samles paa forskellige Pladser, hvor Regeringen ønsker den samlet, længe før der er Tale om, at nogen vil røre ved Danmark. Jeg ser derfor ikke, at der af det Hensyn er nogen som helst Grund til at faa disse fremskudte Forter omkring København, hvorom der nu ligger Forslag paa Tingets Bord, og som jo er blevet Stridens Æble i Øjeblikket.

Pointen i mit Standpunkt er, at vi komme til at ofre en hel Del Penge for at faa Kystforsvaret bragt i en nogenlunde antagelig Skikkelse. Vi komme til at ofre nogle Penge for at faa vor Hær lidt bedre tildannet, end den er. Men det skulde ikke gerne være for store Summer. Jeg kunde gøre mig fortrolig med den Tanke, at man maaske nok maa gennemføre de ekstraordinære Foranstaltninger, som Forsvarskommissionens Flertal har foreslaaet, men jeg kan ikke gøre mig fortrolig med den Tanke, at det skal være nødvendigt at bringe det aarlige Offer, som Forsvarskommissionens Flertal har forlangt. Det er, som vi vide, 1,7 Mill. Kr. plus nogle Officerslønninger, og det bliver ikke saa lidt. Skulle vi vedtage det foreliggende Forslag, er det store Summer, det drejer sig om. Jeg kunde tænke mig, at vi kom til at indrømme, at vi ikke kunde komme ned under de nuværende Udgifter, og at det heller ikke var muligt at forbedre Officerernes Lønninger med det nuværende Budget, men at komme saa højt op som foreslaaet, kan jeg ikke forstaa er nødvendigt, og foreløbig gaar jeg ikke med dertil. Mit Standpunkt i Øjeblikket er, at